

Poština plačana v gotovini!

Odmev iz Afrike

August 1937

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 8.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Dragoceno darilo našim naročnikom.

Po namenu dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« opravijo afriški škofje in misijonarji **letno 500 svetih maš.**

Letna naročnina »Odmeva« znaša . . . . . Din 10.—.

Dosmrtna naročnina znaša . . . . . Din 300.—. •

Spomin na umrle.

Prezvzišeni gospod nadškof

Dr. Anton Bonaventura Jeglič

bivši škof ljubljanski

veliki prijatelj misijonov in Družbe sv. Petra Klaverja, umrl dne 2. julija 1937.

Člani Družbe posvečajo velikemu rajniku hvaležne molitve in priprošnje ter prosijo vse bralce in prijatelje misijonov, naj bi delali isto.

† Čast. s. Cirila, prednica v Trnovem. — Simon Ažman, Gorje pri Bledu. — Martin Šket, Belgija. — Marija Dečman, Domžale. — Helena Stare, Ljubljana. — Mici Vidmar, Gradec. — Marjana Rozman, Voklo. — Marija Pecigus, Store. — Marjan Burnik, Kaplja vas. — Marija Fajs, Sl. Bistrica. — Milica Fras, Maribor. — Frančiška Markovič, Slatina. — Jožefa Fleiss, Trzišče. — Antonija Zemljan, Trbovlje. — Jožefa Korošec, Sv. Lenart. — Marica Pustolemšek, Luče. Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

te

Presladko Srce Marijino, bodi moje rešenje!

Evharistično slavlje v Južni Afriki. (Transvaal).

Mesto Johannesburg v Južni Afriki je praznovalo lani 50 letnico, kar je bilo sezidano. Oblati Brezmadežne so bili prvi duhovniki tam in to od leta 1887. V poročilu iz tistih dni beremo: »Začetek misijona so spremljale mnogotere težave: en pater je stanoval v nekem vozu, drugi pa v nekem na pol podrtem poslopju. Sv. maša je bila ali v kaki gostilni, prodajalni ali sploh v kakem javnem lokalu.«

V letu 1936 pa se je vršilo v Johannesburgu lepo evharistično slavlje. Prvič je šla procesija sv. Rešnjega Telesa po mestnih ulicah. Škof msgr. O'Leary O. M. J. je sam nosil Najsvetejše. V procesiji je šlo nad 10 tisoč katoličanov, kakih 7 tisoč pa je procesijo spoštljivo gledalo ob strani. Kdo bi bil nekoč mislil, da bo mesto Johannesburg napravilo tako slovesnost svojemu evharističnemu Kralju? Saj je to mesto izrazito svetovnega značaja. Msgr. O'Leary je bil leta 1932 na mednarodnem evharističnem kongresu v Dublinu. Pa tu je bilo v nekem oziru še več nego Dublin: donele so molitve in pesmi v angleškem, por-

tugalskem, grškem, sirske, afriškem, irskem jeziku. Ko je procesija šla iz katedrale, je zadonela v zboru mogočna pesem »Faith of our Fathers« (Naših očetov vera) s končno kitico, ki spominja na čase verskega preganjanja v Angliji: »Zvesto do smrti bomo stali ob tvoji strani.«

Procesija je bila dokaz verske svobode, ki jo tu uživa Cerkev sredi prebivalstva, ki je versko zelo mešano. Ko je sprevod prišel do »Union Ground Park«, je imel škof O'Leary govor, ki so ga prenašali zvočniki, in kjer je rekel med drugim: »Poglavitni namen današnje procesije je ta, da zadosti za bogoskrunstva, s katerimi ponekod ljudje Boga žalijo. Saj veste, da po nekaterih deželah cerkve zapirajo, požigajo in skrunijo in vso versko svobodo z nogami teptajo.«

Slovesnost se je izvršila brez kake motnje, 3 tisoč domačih katoličanov je šlo v gruči zase in so imeli v »Union Ground« zase prostor prav blizu oltarja. P. Maldoon O. M. J. jih je vodil skupno z nekaterimi brati in nadzoroval molitev in petje. Indijanci in mešani pa so imeli za vodjo p. Sebastijana Abramo O. M. J.

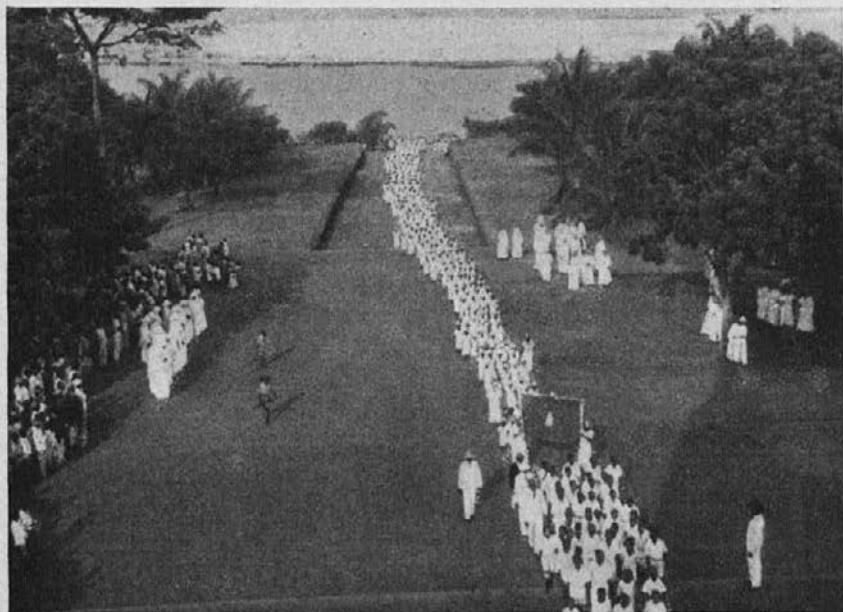
Še neko pozornost moram omeniti, ki so je bili deležni domačini: po radiu so slišali več pesmi v svojem narečju Banta, kar se v Afriki dotlej še ni bilo zgodilo. Lahko rečem, da so bili tisti večer vsi katoličani v Johannesburgu srečni, da so kaj tako lepega doživeli.

Procesija gobavcev.

V zavodu za gobavce blizu Pretorije se je nedavno vršila lepa cerkvena slovesnost. Izredno lepa slovesnost v Johannesburgu je opogumila misijonarje oblate, ki imajo v oskrbi gobavce, da priredijo v svojem okolišu tudi procesijo s sv. Rešnjim Telesom. Tudi tu je bilo prvič, kar zavod stoji, da je ljubi Jezus zapustil svoj tabernakelj in se pokazal na ulici sredi ubogih gobavcev.

Škof O'Leary je prišel nalašč zato, da vodi procesijo. Spremljalo ga je osem duhovnikov in 30 sester. Ako štejejo še »krščanske brate« in druge pobožne laike, se je udeležilo procesije do 70 oseb in prav toliko bolnikov. Bolniki so bili le zamorci. Pri mašnih molitvah so se vrstili beli in črni zapored. Posebno ganljivo je bilo videti skupino deklic, ki so bile že v prvih stopnjah okuženja, a so pobožno šle pred nebom in trosile cvetlice.

Procesija presv. Rešnjega Telesa v Afriki.

Nazadovanje — pa zakaj?

Piše p. Borra, iz misijonskega zavoda Consolate. (Apostolska prefektura Iringa.)

Naš misijon Wasa, ki je srce dežele Uhehe, je bil ustanovljen leta 1928. V tem kratkem času je bilo že 1800 sv. krstov in 50 porok. Zlasti to je važno poudariti, ker je v tem kraju zelo razširjeno mnogoženstvo. Preprosto ljudstvo, zlasti pastirji in kmetovalci, se nagiba k nam.

Kako pa to, da smo lani navzlic temu — nazadovali? Prejšnje leto 615 krstov, letos 360. Vzrok je to, ker ni bilo denarnih sredstev! Imeli smo mnogo lepih načrtov. Hoteli smo vsepovsod zidati šole, a pred nekaj meseci smo morali načrte spraviti v miznico in katehiste odsloviti.

Ne morem vam dosti dopovedati, kakšne koristi so zlasti katehisti na tako izpostavljenih mestih. Tudi naš apostolski delegat, msgr. Riberi, ki nas je nedavno obiskal, je prepričan, da bi brez katehistov ne šlo. Ves čas nam je vedno eno ponavljal: »Bodite prepričani, da bo misijon mogel delovati le, ako bo dovolj šol!«

O tem smo popolnoma prepričani; toda roke so nam zvezane. Radi bi letali, a se moramo le počasi vleči po zemlji. Vemo, da je ljudstvo v srcu naše; radi bi krstili vseh 80 tisoč, toda ne smemo, ker sam krst bi malo pomagal. Poprej moramo katehumene dobro poznati in jih v verskih resnicah poučiti. Tega pa ne zmoremo brez katehistov domačinov.

Kako smo žalostni, ko vidimo, da je toliko duš še pod oblastjo hudobnega duha, ki bi mogli biti že otroci božji. Toliko ljudi je v nevarnosti, da bodo večno pogubljeni. Kdor pozna ceno ene duše, ta razume, zakaj je Jezus molil k svojemu Očetu, »da bi bili vsi eno«.

Pobožni Šikard je imel navado reči: »Peljati se preko oceana, eno dušo rešiti, potem pa umreti!« Mi pa želimo rešiti ne eno, ampak tisoč duš. Ali naj nas res ničvredni mamon ovira na tem pohodu? Ali naj Kristus ne vlada tem ljudem samo zato, ker so njegovi apostoli revni?

Pomagajte nam, spoštovani bralci »Odmeva«. Vedite, da bo Afrika šele tedaj katoliška, ko bo povsod dobila katoliške šole.

Naš seminar za črne učiteljice.

Črtice, narisal p. Pendlebury D. J., Rodezija.

Poglejte na sliki, kako se deklice marljivo sklanjajo nad svojo šolsko nalogo. V prvi klopi sede navadne učence, stare 15 do 18 let. Za njimi so kandidatkinje, ki bodo enkrat sestre; zato so v modro oblečene in nosijo bel ovratnik in šlar.

Seminar za učiteljice smo zidali zlasti zato, da imajo sestre domačinke priliko za izobrazbo. V Mukumbi je sedaj okrog 20 sester v noviciatu, mnogo pa jih čaka na raznih zunanjih postajah, da pridejo na vrsto. Te morajo prestati dolgo preizkušnjo, preden pridejo v Mukumbi. Nekatere so čakale po 8 let; sedaj traja preizkušnja navadno po 3 leta. To je zato, da se v tej dolgi dobi razpozna, če imajo poklic za redovni stan ali ne. Zato lahko rečem, da naše deklice rodu Mashona svoj poklic res izvojujejo; ker vsaka deklica je očetu neke vrste bogastvo. Ko doraste, jo proda oče določenemu možu za »lobolo« (cena), ki je v tem, da kupec da več glav živine in še nekaj v gotovini. Seveda je malokateri oče pripravljen, da bi se odpovedal takemu dobičku. Marsikdo je vzel že

Pri šolski nalogi.

Je sobota, snažimo...

Zamorska sestra s kandidatinjo.

predujem in ga zapravlil, ko hčerka ni bila niti še odrasla. Tako nalete deklice na nepremagljive težave, ko hočejo stopiti v red. Oče jih večkrat tepe, da bi jih pripravil do drugih misli. Marsikatera deklica gre služiti in dela več let, da se more od lastnega očeta odkupiti.

Šola sv. Antona Padovanskega.

V šoli se deklice uče verouk, pedagogiko in metodiko, domačo slovnico, angleščino, računstvo, zgodovino, zemljepis in zdravstvo. Po končanem pouku njih dnevno delo nikakor še ni končano, ker se je treba vaditi v raznih hišnih opravilih. Poglejte na sliki učenke, ki v soboto popoldne pomivajo klopi in mize.

Slika f kaže sestro kandidatinjo in njeno pomočnico, ki neseta vodo v pločevinastih posodah od petroleja. Hvala Bogu, da imamo dosti takih posod. Ne vem, kaj bi počeli brez njih.

Naš misijon ima več zunanjih šol, ki so do 80 in še več kilometrov oddaljene. Treba je hoditi redno v te šole. Za pomoč imamo povsod kakega domačina, ki nas za silo nadomestuje. Na sliki i vidimo šolo sv. Antona Padovanskega.

Tako sem vam na kratko podal nekaj slik iz našega misijona. Mogel bi še več povedati, a bi pismo bilo predolgo. Ne živimo v ugodnih razmreah, trud in skrb sta naš vsakdanji delež. Preživiti, obleči in vzgojiti moramo do 200 otrok. Vlada nam sicer da nekaj podpore, toda tisto so naši otroci že vnaprej snedli, preden nam pride v roke.

Kje je pa drugo, kot obleka, knjige itd. Ko bi vam mogel pokazati knjigo dolgov, bi se kar ustrašili. Žito in sočivje res sami gojimo, a nikdar nismo varni, če bomo tudi želi. Pridejo kobilice v milijonskih trumah in so prve na njivah. In kako vse pospravijo! Najboljša dekla bi v hiši ne mogla tako. Ko smo zadnjič imeli njih obisk, so naši otroci napolnili v teku dveh ur več stotin vreč s to golaznijo. Rekli so otroci: »Kobilice so nam snedle hrano, mi pa bomo sedaj kobilice snedli.« Res jih jedo, a slaba hrana je to. Samo enkrat sem jih jedel, pa jih imam za vselej dosti.

Naše črne sestre so nam v veliko pomoč.

Tako piše sestra Evfemija, dominikanka iz Montebello v Natalu.

Gotovo vas bo veselilo, ko vam lahko naznanim, da sem danes sklenila pogodbo z ordinariatom glede prevzema še ene misijonske postaje za naše črne sestre. Ta postaja je daleč, daleč tam zunaj, brez železnice in brez avtomobilske zveze. Tam je dozdam misijonaril en sam duhovnik sredi zamorskih prebivalcev.

Zdaj pa imamo v načrtu, da tam pozidamo mal samostan in sicer iz betona. Z ilovico zidati se ne izplača, ker je nezdravo in tudi ne trpežno. Tako prsteno poslopje je treba vedno popravljati, in tako nastanejo v nekaj letih stroški, ki bi zadostovali, če bi se z njimi kaj trdnejšega sezidalo. Seveda zidava ne bo poceni, že zavoljo prevoznih stroškov. Vikariat pa ne more prav nič prispevati. Tudi na mnogo ovir bomo naleteli. Toda nismo se mogli ustavljati milim prošnjam misijonarja, ki se je za ta kraj že toliko žrtvoval. Pa tudi mnogo poganov živi v tem kraju, ki čakajo evangelija. En sam človek ne more biti kos svoji nalogi; zato bi en sam misijonar le malo opravil. Bele sestre bi pa sploh ne mogle stanovati v tej puščavi in še zemljo obdelovati povrh. Zato smo pa vpeljali črne sestre, ki so vajene krajev in razmer, kjer bi bele sestre sploh živeti ne mogle. Tako nam bodo črne sestre prave pomočnice v sili. Pa tudi same bodo vesele, če bodo mogle delovati med svojimi zapuščenimi rojaki.

Jaz mislim, da bo veliko delo ljubezni do bližnjega izvršeno s tem, da poživimo ta misijon. Po eni strani bo rešenih toliko poganskih duš, ki še niso nič slišale o naši

veri; po drugi strani bomo pa preprečili, da se ne bo vgnezdila neka ameriška sekta (kriva vera). Vse kaže, da bo tu dobra duhovna žetev in da bo v kratkem nastal cvetoč misijon z bogatim duhovnim lovom na duše.

Res se mi smili bela sestra, ki bo šla kot bodoča voditeljica v te kraje. Jaz sama bi si bila upala, a ni bilo treba: imamo namreč v naši kongregaciji dosti hrabrih duš, ki se ne boje biti same med samimi črnimi sestrami.

Najprej bi rada, da se nam posreči kupiti zemljišče za obdelovanje polja, da bo mogel misijon deloma iz svojega živeti. Sester-delavk nam ne bi manjkalo. Toda, žal, denarja za nakup nimamo. Zato bomo najpoprej sezidali samostanček. Kako bi vam bila hvaležna, ko bi nam mogli kaj pomagati, ker res ne vem, od kod naj dobim denar. Velika stiska in potreba mi je stisnila pero v roke.

Prvi znaki poklica za redovni stan.

Iz pisma s. Ivane, frančiškanke in misijonarke Marije Device iz Mozambika.

Bila sem šest tednov v Mocumbi. Vselej, ko sem videla motorni čoln, ki ga je darovala Klaverjeva družba, še bolj pa, kadar sem sama v njem sedela, sem se s hvaležnostjo spominjala, kaj vse smo že dobili po vaši družbi. Motor, ki ste nam ga preskrbeli, prav dobro deluje; z lahkoto vlačijo veliko in težko obloženo ladjo. Patri morejo na dolgo potovanje, ne da bi izgubili preveč časa; pri tem pa pridobijo mnogo katehumenov in gojencev.

Imamo 51 deklic v internatu. Večinoma prihajajo od daleč in so zelo ubogljive. Nekaterne imajo tiho željo, da bodo nekoč sestre. Ker pa so bile še kot majhne deklice prodane, bi jih bilo treba najprej odkupiti, kar je pa zelo težavno. Kadar se omožijo, plača ženin odkupnino zanjo in to porabijo za stari dolg. Ako pa se deklica noče poročiti, ker želi v samostan, mora biti pripravljena na velik odpor ženina in sorodnikov. Ti boji so pa zelo ljuti v deželi, kjer je toliko čarovnikov.

V takem položaju so sedaj tri izmed naših deklic. Že več let so pri nas. Zdaj je prišla nadnje huda preizkušnja, ker se ne marajo poročiti s tistimi, katerim so bile prodane. Dve izmed teh sta že bili zaprosili za sprejem, ker nameravamo v kratkem ustanoviti v Mocumbi samostan za domačinke oblatinje, misijonarke frančiškanke.

Prosim, molite, da se nam načrt posreči in da dobimo kaj dobrotnikov, ki nam bodo pomogli, da odkupimo nekaj deklic.

Zamorska deklica — novinka oblatinj Brezmadežne.

Kratka misijonska poročila.

P. Edmund Sroka: Bivam že nad 3 mesece v Južni Afriki, in sicer v Osterode. Tu mislim ustanoviti še stransko postajo s šolo in cerkvijo. Dozdaj sem bival tako rekoč v tuji farmi in sem moral vsak dan 5 do 6 krat napraviti pot v Osterode in nazaj. Zdaj je pa šola, ki bo obenem cerkev in moje stanovanje, gotova, tako da sem se včeraj vselil. Vsako kapljico vode je bilo treba speljati v sodu. Ostri severni vetrovi so nosili pesek v oči, usta in ušesa. Prihodnjo nedeljo bomo stavbo blagoslovili. Tabernakelj, ki nam ga je podarila Družba sv. Petra Klaverja, bo cerkvi v kras. Zato še enkrat: Bog plačaj!

Msgr. Winterle, apostol. prefekt v Benue: Pretekli mesec sem na svojem potovanju videl, kako naše delo navzlic težavam vendarle lepo uspeva. Lepo napreduje naša mala šola za katehiste v Makurdi. Ne le, da je dečkov vedno več, ampak tudi vedno boljši so. Ker ste mi poslali lepo darilo, bom mogel šolo povečati in sprejeti večje število učencev. Tudi jim bom mogel preskrbeti vsega potrebnega glede obleke in učil. Ta denar ne bo izgubljen za misijon, ker se bo krščanska vera

potem hitreje in uspešneje širila med pogani. Že sedaj gredo nekateri učenci v sosednje vasi in uče prebivalce molitvic in katekizma. Da to lepo delo napreduje, gre hvala zlasti Vaši Klaverjevi družbi. Vanjo upiramo svoj pogled tudi za bodoče.

P. Bonaventura, servit, Stegi v Šwacilandiji. Najlepša hvala za pomoč. Takoj sem pozval nekatere katehiste, naj se vrnejo nazaj v šole, ki so jih bili ukinili. — Naš prečastiti prefekt je moral prodati opeko, ki je bila pripravljena za cerkev in druga potrebna poslopja, da nam je mogel preskrbeti živeža za prehrano.

Sestra M. Blandina, Kimberley: Naša cerkva v Rivertonu je domalega dodelana, le oltarja še nima. Upamo, da nam bo Bog obudil dobrotnikov tudi za to. Potem bo cerkva posvečena v veliko veselje patra in domačinov. Prihodnji teden pojdeva dve sestri tja, da pričneva pouk za domačine, ki bo trajal en teden. Tu živimo sestre kar se da preprosto: kuhamo na ognjišču in spimo kar na tleh. Hočeš nočeš moraš vedeti, da si misijonarka. In ta zavest nam je v veliko veselje.

Velika izguba za misijone v Transvaalu.

Poroča oblat Brezmadežne.

V Johannesburgu je 13. januarja mirno v Gospodu zaspal p. Kamil de Hovre, oblat Brezmadežne v 57. letu svoje starosti. Z njim smo izgubili pogumnega apostola zamorcev in še posebej gobaveev. On je bil iz plemenite francoske rodovine, ki se je bila ob revoluciji izselila. Rojen je bil v Ledebergu pri Gentu (v Belgiji). O njegovem plemenitem rodu je pričalo ne le njegovo ime,

ampak tudi njegovo mišljenje. Da bi se mogel samostojno preživljati, se je posvetil glasbi in postal organist pri farni cerkvi v Renaix, kjer so njegovi talenti prišli lepo do veljave.

Izprva je Kamil mislil, da ga Bog kliče v zakonski stan; toda kmalu se je navdušil za višje vzore. Po zgledu svojega Odrešenika je hotel postati pomočnik revnim na duši in na telesu. Vstopil je v kongregacijo oblatov Brezmadežne. Potem ko so ga posvetili v mašnika, so ga poslali v misijone v Transvaal (Južna Afrika). Tu je pozidal več cerkvá in šol ter ustanovil lekarno za reveže. Živel je čisto sam v borni koči brez služabnika in si je sam kuhal in stregel. Njegova hrana je bila prav spokorniška.

Ubogi gobavi pred svojo cerkvico.

Pastiroval je najprej med evropskimi izseljenci, a najrajši je imel zamorce; med temi pa najbolj bedne tudi najbolj ljubil — gobavce. Prav po očetovsko je zanje skrbel in si je znal z malimi darili pridobiti njih srce in jih mnogovrstno razveseliti. Kako požrtvovalno je stregel umirajočim in se ni menil za grozni smrad, ki se je širil zaradi njihovih ran. Bolniki so v njegovih rokah umirali mirno in vdano.

Ko je bil p. de Hovre nekoč na izprehodu z nekim prijateljem, mu je zaupno povedal: »Dal sem se zdravnikom na razpolago, da mi smejo vbrizgati serum gobavstva, ako upajo s pomočjo opazovanja na meni hitreje priti do uspešnega zdravljenja te bolezni.« To je res heroično dejanje misijonarja, ki ima le eno misel, da ni večje ljubezni, kot je ona, ki je pripravljena dati življenje za tistega, ki ga ljubi.

P. de Hovre je ustanovil misijone v Aleksandri, Lady Selbourne, de Wildt, Borsbrand, Hamanskraal. O teh misijonih često poroča Družbi sv. Petra Klaverja in se iz njegovih pisem razpozna njegovo blago srce. Najrajši govori o žrtvah in o delu za rešenje duš.

Eno leto je ta blagi misijonar živel v misijonu Hamanskraal, 40 km od Pretorije. 6. januarja se je počutil zelo slabega, zvečer 10. januarja pa je zaprosil še za enega patra. Upal je, da bo prihodnjo nedeljo že sam lahko opravil službo božjo. Toda izkazalo se je, da to ne bo mogoče. Še tisti dan so ga prepeljali v Pretorijo in poklicali zdravnika. Ta je videl, da gre z njim proti koncu, in je odredil, da ga prepeljejo v sanatorij v Johannesburg k sestram sv. Družine. Bil je vedno slabši. 13. januarja popoldne je vročina najbolj narastla. Bolnika so obiskali škof O'Leary in še kakih 10 sobratov. Vpričo njih je p. de Hovre prejel sv. zakramente umirajočih in umrl ob 4 popoldne.

Hitro se je razvedelo, da vnetega misijonarja ni več. Vse je jokalo in žalovalo. Celo mohamedanci so rekli: »Kako dober oče je bil! Kako čudovit človek! In kakšen duhovnik!«

Pogrebne slovesnosti so se vršile v Pretoriji, kjer je bil p. de Hovre 21 let dušni pastir. Gospod škof je imel sv. mašo zadušnico; 40 mašnikov se je udeležilo pogreba. Cerkev je bila natlačeno polna vernikov. Ob odprtem grobu so zamorci zapeli nekaj žalostink, ki jih je bil pokojni v življenju sam komponiral.

»Treba bo več kot enega moža, da bomo zamašili vrzel za p. de Hovreom,« je rekel preč. škof po pogrebu.

Preiskava krvi po smrti je dognala, da je pokojnika strla zelo huda malarija.

Zadnja afriška pošta.

Piše misijonar iz Vzhodne Afrike.

Odpuščati moram šolo za šolo, in vendar sem dobil dovoljenje od vlade, da smem šest novih ustanoviti. Denarja nimam prav nobenega več. Cerkev je zasilno dodelana; pa vprav te dni me je neki upnik zelo pritiskal zavoljo zastalega dolga. 3000 din ima še dobiti in pravi, da ne more več čakati. Obrnil sem se na našega preč. škofa, pa mi je odgovoril, da mi ne more pomagati.

Tudi za pločevinasto streho je dolg še neplačan. 5000 dinarjev, kje naj jih dobim? Pričeli smo devetdnevnicu v čast sv. Jožefu, da bi nam on pokazal pot iz zagate, ker je znan kot dober priprošnjik. Ves denar, ki bi moral zadostovati za vse leto, je že 1. julija porabljen, pa še tičimo v dolgovih. To so najtežji dnevi zame, kar sem jih prebil v 10 letih bivanja v Afriki. Od vsepovsod le žalostne novice!

V zelo težki zadevi sem se z velikim zaupanjem priporočila služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski. Res sem bila uslišana, za kar se ji tisočkrat zahvalim, kakor tudi za razna druga uslišanja, katera sem zadobila na njeno priprošnjo. Še nadalje se ji priporočam in prosim javne objave v »Odmevu«. Neimenovana.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v hudi bolezni v naši rodbini ter se ji še nadalje priporočam, da čuva nad zdravjem naše družine.

J. Š., Slivnica pri Celju.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje, katero smo očitvidno in kar čudežno dobili na njeno priprošnje. Priporočamo se ji še nadalje v zdravstvenem oziru.

M. U., Škofja Loka.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

Franc Pintar, Maribor.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje. V zahvalo pošljam botrinski dar zamorčku na ime Janez. Obljubim, da bom ostala zvesta naročnica »Odmeva«.

S. N., Šmihel.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje in se ji še nadalje priporočam.

J. S., Sv. Jurij ob juž. žel.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da me je uslišala, in prosim javne zahvale v »Odmevu«.

M. S. J.

Prisrčno se zahvalim Mariji Tereziji za večkratno uslišanje ter se ji še priporočam, da bi mi kmalu ozdravila noga.

J. Pergomaš, Belgija.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za milosti, katere mi je izprosila. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar.

L. F., Sobotinci.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za po dolgem času dobljeno službo. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku in prosim še nadalje njene pomoči.

P. S., J.

Po položnici pošiljam dar za afriške misijone od N. M. Imenovana si je pri padcu hudo poškodovala nogo, se priporočila z zaobljubo za zdravje Mariji Tereziji, in danes je njena težko poškodovana noga zdrava. To ozdravljenje blagovolite objaviti v »Odmevu iz Afrike«.

A. K., Sv. Andraž.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnje, za bratovo zdravje v hudi bolezni. Zaupno sem se k njej zatekla in obljubila botrinski dar zamorski deklici.

M. U., Stopiče.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost in prosim objave v »Odmevu«.

M. M., Škofja Loka.

Pretila mi je velika denarna izguba. Zaupno sem se obrnil do služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske in sem vzel njeno podobico z relikvijo s seboj na sodnijo. Bila mi je očitna zagovornica, vse se je dobro izteklo, za kar se ji najprisrčneje zahvalim. Še nadalje se ji priporočam in prosim objave v »Odmevu«.

M. P., Dolič.

V zahvalo Mariji Tereziji Ledóchowski za prejeto milost pošiljam botrinski dar zamorčku na ime »Marija Terezija« in prosim objave v »Odmevu«.

M. G., Limbuš.

Tisočera zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnje v hudi bolezni. Istočasno pošiljam obljubljeni dar ter se ji še priporočam.

A. D., Krmelj.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in prosim javne objave.

A. Z., Račna.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za čudovita uslišanja.

J. D., Maribor.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchow-ski za več uslišanih prošenj. Trikrat nam je grozila velika nesreča

pri gospodarstvu, pa smo se vselej priporočili »mamici zamorčkov«.
Vedno nam je pomagala. Družina S., Ajdovec.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za trikratno uslišanje. Pošiljam obljubljeni botrinski dar za krst zamorčka in prosim javne objave. M. P., Št. Lovrenc na Pohorju.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar. A. S., Ponikva.

V neki zadevi sem se priporočila služabnici božji Mariji Tereziji in me je uslišala. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku in prosim javne objave. Marija Pavlin.

Zahvalimo se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočamo. Družina Ogrizek.

Pri nas se je pogosto oglašala nesreča pri konjih, tako da nam je pogosto pretel polom pri gospodarstvu. Tudi sedaj je pretela nevarnost, pa sem se z velikim zaupanjem in devetdnevnico obrnila do služabnice božje Marije Terezije. Prošnja je bila uslišana in nesreča odvrnjena. Zato sem potresla našo prazno vrečo, iz katere je še nekaj padlo, in vam pošiljam kot skromni dar za misijone, združeno s prisrčno zahvalo naši pomočnici, služabnici božji Mariji Tereziji. Še se ji priporočamo. Neimenovana na Štajerskem.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno službo ter se ji še nadalje priporočam. I. P., Ljubljana.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje ter se ji še nadalje priporočam v dušnih in telesnih zadevah. H. P., Jelovica.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. V zahvalo se naročam kot dosmrtna naročnica »Odmeva iz Afrike«. N. N., Vrhnika.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišano prošnjo. P. M., Litija.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje in za pomoč v drugih zadevah. I. Z., Kn.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v neki važni zadevi pri živini in v neki drugi zadevi. A. P., Gajnice.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za prejeto milost in se ji še priporočam. G. K., Trest.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo pri izpitu ter se ji priporočam še v neki drugi, zelo važni zadevi. Neimenovani.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in se ji še priporočam za ljubo zdravje ter v neki drugi zadevi. A. P., Bled.

Zahvalim se Mariji Tereziji za pomoč v važni zadevi in večkratno uslišanje. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorčku. A. Ž., Šmarje.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v boleznih in se ji še nadalje priporočam. M. B., Ljubljana.

Bilo je v mrzlem zimskem času, ko se mi je pripetila strašna nesreča, pes me je namreč ugriznil, in sicer v obraz. Drugi dan je bil obraz popolnoma zatečen in imela sem hude bolečine. Bala sem se hudih posledic in da postanem slepa. V tem težkem in resnem

položaju sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in svetemu Jožefu. S popolnim zaupanjem sem prosila »mamico zamorčkov«, da mi pomaga. In čudno, po enem tednu ponehajo bolečine; vse rane, za katere bi človek mislil, da bodo pustile sledove za vedno, so se popolnoma zacelile. Iskreno se zahvalim za to veliko milost ter se ji spet priporočam v neki važni zadevi. A. K., Studenci.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za večkratno uslišano prošnjo in za zdravje ljubljene mamice ter pošiljam obljubljeni dar. Še se priporočam. J. S., L.

V zahvalo za dobljeno zdravje pošiljam misijonski dar in prosim objave. N. N., Loški potok.

Že večkrat sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji v težkih zadevah za pomoč in me je vedno uslišala, za kar se ji pristrčno zahvalim. Tudi sedaj jo prosim pomoči v težki živčni in želodčni bolezni in trdno zaupam, da mi bo pomagala. Hočem ostati zvesta naročnica »Odmevac«. H. K., Crešnjece.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter se ji še priporočam. N. N., Gorenjsko.

Prisrčna hvala Mariji Tereziji za dobljeno ljubo zdravje. N. N., Dobrepolje.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za ljubo zdravje ter se ji še priporočam. K. K., Hrastnik.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za zboljšanje zdravja in se ji še priporočam. M. K.

Prisrčno se zahvalimo služabnici božji Mariji Tereziji za prejete dobrote v raznih zadevah in se ji še nadalje priporočamo. Družina Peternelj.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: M. K., S., za ljubo zdravje v težki bolezni. — I. F., S., za dušni in družinski mir ter za potrpljenje v težavah. — M. Z., Dobrna, za pomoč v težki sodnijski zadevi. — P. A., U., za ljubo zdravje. — P. M., Sv. Lovrenc, za srečen izid v družinski zadevi. — G. Z., P., v več važnih zadevah. — S. K. in G. K. za stanovitnost in olajšavo v bolezni. — M. T. za ljubo zdravje. — M. I., Kottlje, za stalno službo moža. — Francka P. v neki zadevi. — J. S. za ljubo zdravje. — M. J. za pomoč, da bi sin srečno prestal dve težki operaciji. — M. M., Stara Loka, v težki zadevi. — J. T., Celje, v težkih družinskih zadevah, za ljubo zdravje in za pomoč v šoli in pri izpiti.

Darovali so za najpotrebnejše misijone: Peter Mihelič, Benkovac, 50 Din; damska zbirka »Jozefišče« 40 Din; Janez Pergomaš, Belgija, 48 Din; I. T., župnik, Podgorje, za zamorčke 50 Din; Katarina Eržen za odkup zamorske deklice na ime »Terezija«; podobice in rožne vence: Jerica Marš, Marija Sket in Cecilija Sket.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košiček, Ljubljana.

Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Podpornik in podpornica

Družbe sv. Petra Klaverja lahko postane vsak, kdor prispeva letno članarino 5 Din (ali 3 lire, 1 šil.).

Podporniki so deležni mnogo popolnih in nepopolnih odpustkov, ki jih je sv. stolica podelila članom Družbe sv. Petra Klaverja. Podporniki oziroma podpornice stopijo v neke vrste dušno občestvo z vsemi redovi in misijonskimi družbami, ki jim je Klaverjeva družba priključena, in to v življenju in še po smrti.

Tudi so deležni vseh sv. maš, sv. obhajil in molitev premnogih misijonarjev in misijonskih sester, ki jih Družba svetega Petra Klaverja podpira, kakor tudi vseh spreobrnjenih in krščenih zamorcev in odkupljenih sužnjev. Poleg tega so deležni vseh molitev in dobrih del, ki jih Družba sv. Petra Klaverja opravlja dan za dnem.

Kdor želi postati podpornik ali podpornica, naj se zgleda osebno ali pismeno pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1 (ali pa pri enem, na drugi strani ovitka navedenem naslovu). Prispevek je treba istočasno poslati; nato dobite sprejemnico.

Naročajte otrokom »Zamorčka«!

Letna naročnina samo 7 Din.

Skupno 10 izv. stane letno 1 izv. samo 6 Din.

Skupno 30 izv. stane letno 1 izv. samo 5 Din.

»Zamorček« je misijonski mesečnik za mladino. Pri naša lepe slike, poučne in zanimive povesti. »Zamorček« je otrokom najboljši prijatelj, zato ga toplo priporočamo.

Naroča se tam kot »Odmev iz Afrike«.

Priporočila.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu Pad., sv. Valentinu, sv. Jan. Bosku, škofu Slomšku, sv. Tereziji Deteta Jezusa, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: A. Š., Velika Nedelja, za ljubo zdravje, mir in božji blagoslov; M. P., Loka, v neki zadevi; M. B., Velenje, za zdravje v družini; Francka P. v neki posebni zadevi in za ozdravljenje hude bolezni; M. K., Vrh, za ozdravljenje hude bolezni in za pomoč v neki težki zadevi; N. J., Preserje, v neki važni zadevi; B. P., Brežice, za pomoč v neki važni sodnijski zadevi; K. T., L., za ljubo zdravje; M. B., Jesenice, za ozdravljenje bolne hčerke brez operacije; F. P., Ponikva, se priporoča za uslišanje v šestih zadevah; M. K., Črnomelj, za ljubo zdravje bratu; A. Š. za ljubo zdravje na obeh; T. M., B., za ljubo zdravje v težkih boleznih in za pomoč božjo v vseh zadevah; J. R., Sp. Duplek, za pomoč v hudih dušnih in telesnih bridkostih.

lez hi tudi red pomadli